

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

An quilibet alius possit alteri committere Missam, retenta parte stipendii,
n. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

elemosyna manuelis, ut ibidem dictum est.

11. Rogas, Quantum est hoc iustum stipendium? Quantum lex Diocesana taxavit, quod apud nos esse verè unum Iulium pro una Missa feriat, & circiter duplicatum pro festiva supra diximus. Quod si alicubi taxatum non fuerit, illud erit iustum, quod fuerit communi consuetudine introductum, in quo casu (sicuti accidit in rerum pretiis non taxatis erit, reperire summum, medium, infimum, & Beneficiarius non obligabitur, in prædicto casu, nisi infimum dare, jam enim hoc iustum stipendium est.

An quilibet alius possit alteri committere Missam, retenta parte stipendii.

12. **D**Vbitabis Tertio. An in aliquo tandem casu id alicui Sacerdoti liceat in manualibus elemosynis? Respons.
a Supra c. §. 1. n. 2. & §. 3. n. 35.

Respondeo, quamvis id absolute
Congregatio neget, ut vidimus
n. 4. adhuc tamen tres Exceptio-
nes, seu Declarationes admitti de-
bent.

Prima est. Si alicubi hoc Decre-
tum non sit acceptatum, quæ est
communis doctrina in legibus po-
sitivis. Id, quod hic innuere vo-
lui, quia Marchinus a ait se audi-
visse, in multis Italiæ locis, & Ro-
mæ, in multis Collegiatis, hoc
Decretum, quoad hanc partem,
non servari.

13. Secunda. Si ego Sacerdos
recipi liberaliter à Petro pro una
Missa unum v.g. aureum, pingue
scilicet stipendium, si Petrus dedit
præcisè, & simpliciter pro Missa, ita
ut liberalitas exercita fuerit, in fa-
vorem, ut ita dicam, Missæ, ipsius-
que obsequium, certe non b possem
dare alteri Sacerdoti celebraturo

R r pro

a March. de ord. 87. 3 p. 2. cap. 32.
num. 8. fin. b Diana p. 2. tra 7. 14. res.

12.

pro eodem Petro unum Julium, iustum scilicet stipendium, quodque superest, mihi retinere: at si fuit, ex liberalitate, circa meam personam, quia sum illius amicus, vel quia sum pauper, &c. utique possem. *a* Ratio est, quia in priori casu stipendium fuit pro Missa, quod stipendium integrum debet dari ex Sacra Congregatione, in posteriore, non fuit pro Missa, sed pro alio titulo.

14. Tertia. Si Sacerdos, cui ego committo Missam celebrandam, sit expressè contentus modica parte, etiam infra infimum stipendium, meliore parte mihi relicta, in rigore possum *b* modicam illam partem ei dare. Ratio est, quia, sicuti potest mihi talis Sacerdos gratificari, dicendo pro mea commissione Missam sine ullo stipendio (neque id prohibuit umquam Congregatio, quia id est mera liberalitas Sacerdotis) ita & potest mihi gratificari,

con-

*a Aloys. Ric. in decis. p. 3. decis 219.
2. 3. b Aloys. Ric. ibidem finis.*

condonando partem, quæ est adhuc partialis liberalitas.

14. Dixi (in rigore) nam sunt duo omnino Scopuli timendi Alter: ne Sacerdos ille metu, vel alio simili affectu ducatur ad id: quasi timeat, ne inveniat in posterum eleemosynas pro Missis, nisi nunc condonet partem, jam enim tunc non esset ex liberalitate. Alter, ne tali modo in periculum incidas sordidæ negotiationis.

16. Denique, quod hætenus diximus, tum de prohibitione, tum de ejus exceptionibus, puto probabile esse, extendi etiam ad Parochos, seu ad Collectores Missarum, qui plura stipendia congregant, & deinde inter Sacerdotes stipendiarios distribuunt. Ratio est, quia quamvis hi non suscipiant onus dicendi Missas, unde videantur a saltem pro labore colligendi, & distribuendi posse sibi aliquid retinere, ni-

R r 2

hilo-

a *Sacr. de Sacr. dub. 80. sec. 3 §. Hac*
pari occasione.

hilominus quia adhuc hæc eleemosyna datur pro Missis, debet, secundum hoc Decretum, integrè dari Missam celebranti, nisi adsit, ut dictum est, aliqua ex dictis tribus exceptionibus.

Sed certè, quia Decretum hoc solum dirigitur ad Sacerdotes ibi: *Prohibet Sacerdoti, ne parte Eleemosyna retenta, &c.* non audeo condemnare ejusmodi Collectores, & Sacristas (etiam si sint Sacerdotes, sed non ut talibus assignetur eleemosyna, hoc est, ut ipsi Missas celebrent, sed ut celebrandas eas curent) si moderatam pro labore mercedem ex datis pro Missa suscipiant. Ratio est, quia cum prohibitio sit odiosa, est restringenda ad solum expressè prohibitos, prohibiti autem sunt solum Sacerdotes, quibus eleemosyna datur pro Missis, quæ ab ipsis sint celebrandæ. Certi ergo servant id, ad quod obligantur jure naturæ.

Ad idem reducitur, si quis, cum
sic

se procurator, ut certum v. g. Missæ
celebrentur, quæ Missæ in hac Vr-
be solent dici, exempli g. pro du-
centis Julis, si quis, inquam, per
industriam suam mittat, sed eat ad
aliam Urbem, ubi iurat expostula-
tum tempus, dicantur pro cen-
tum Julis: puto enim non esse im-
probabile, posse talem procurato-
rem retinere sibi alios centum. Ra-
tio est, quia sumi potest paritas à
servo, qui per extraordinariam in-
dustriam (nam ad ordinariam, &
moralem obligatur ex ipso famu-
latu) per suum laborem emit res
minoris, quam valeant communi-
ter in foro: potest enim retinere,
quod superest, utpote fructum suæ
industriæ, pari ergo modo in casu
nostro.

Illud tamen per diligentem in no-
stro casu notandum est, id non pos-
se fieri, quando ex circumstantiis
animadvertetur dantem elee-
mosinam non voluisse solum ipsum
Missarum numerum, sed voluisse

Rr 3

bene-

benefacere loci Sacerdotibus, vel honorare Ecclesiam, vel quid simile, ut ex se patet.

§. VI.

Super illud §. primum II. Præterea, ne in Ecclesiis, &c.

Vbi precipitur, ut Mobilia relicta pro Missis perpetuis, quamprimum inuestiantur in bonis immobilibus fructiferis.

Licet hoc Decretum primo aspectu videatur explicatione non indigere, involvit tamen difficultates non contemnendas.

An Decretum hec loquatur de nondum acceptatis?

2. **D**Vbitabis enim Primo. An si cui Ecclesiæ relinquatur aliquod mobile, pro onere Missæ perpetuæ, sed nondum Ecclesia